

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndt/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 3816010364
Dátum vydania rozhodnutia: 21. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3816010364.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 21. februára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Q. A. a obžalovaného V. K., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2Nto/13/2017, o návrhu obžalovaného V. K. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného V. K., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2Nto/13/2017, sa tomuto súdu n e o d n í m a.

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Prievidza sa pod sp. zn. 1T/91/2016, vedie proti obžalovanému Q. A. a obžalovanému V. K. trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v čase od 04:00 hod. do 05:00 hod. dňa 5. septembra 2014 v katastri obce M., okres W., s úmyslom odcudziť traktor, po predchádzajúcej dohode spoločne prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, evidenčné číslo J., ktoré riadil obžalovaný Q. A. pred chatou č. XXXX v B., kde sa nachádzal odstavený traktor zn. Zetor 6045 červenej farby, výrobné číslo karosérie XXXXX, rok výroby 1983 bez evidenčného čísla s navijakom a radlicou, ktorý nezisteným spôsobom naštartoval obžalovaný V. K., pričom obžalovaný Q. A. dával pozor a následne ho sprevádzal za traktorom až pri obci H. a obžalovaný V. K. vykonal s traktorom jazdu do obce K., kde traktor schoval, rozobral na jednotlivé časti, z ktorých bola veľká časť nájdená dňa 19. septembra 2014 pri domovej prehliadke, čím spôsobili poškodenému R. V. škodu odcudzením vo výške 8.341,- €. Z obsahu spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň zistil, že Okresný súd Prievidza na podklade vznesenej námietky zaujatosti obžalovaným V. K. voči samosudcovi Mgr. Vojtechovi Chmelanovi uznesením, sp. zn. 1T/91/2016, z 31. októbra 2017 rozhodol tak, že podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku samosudca Mgr. Vojtech Chmelan nie je vylúčený z prejednávania trestnej veci obžalovaného V. K. vedenej na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 1T/91/2016 (č. l. 672 spisu). Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný V. K. sťažnosť (č. l. 674). Sťažnosť obžalovaného spolu so spisom bola predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne. Obžalovaný V. K. zároveň písomným podaním z 15. novembra 2017 podal návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku. Navrhol, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky z dôležitých dôvodov odňal trestnú vec obžalovaného V. K. vedenú na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/91/2016 tomuto Okresnému súdu Prievidza ako aj Krajskému súdu v Trenčíne a aby trestnú vec prikázal inému súdu mimo obvodu Krajského súdu v Trenčíne. Dôležité dôvody odôvodnil tým, že všetci sudcovia Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu v Trenčíne sú zaujatí a predpojatí voči osobe obžalovaného V. K., konajú nezákonne, svojvoľne a nie sú preto obžalovanému V. K. poskytnuté záruky na spravodlivé súdne konanie (č. l. 677). Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3 Ndt 3/2018, z 31. januára 2018 rozhodol tak, že podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného V. K., vedená na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/91/2016 sa tomuto okresnému súdu neodníma; predmetom prieskumu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Ndt 5/2018 zostalo preto rozhodnúť o návrhu obžalovaného V. K. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému krajskému súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný podľa § 23 ods. 1 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku na rozhodnutie o delegácii veci (najbližšie spoločne nadriadený súd pre Krajský súd v Trenčíne a iný krajský súd), preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že nie je daný zákonný dôvod na odňatie tejto trestnej veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu. V zmysle § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanovuje zákon. Ústava Slovenskej republiky v článku 48 ods. 1 poskytuje každému, a teda aj obžalovanému V. K. právo nebyť odňatý zákonnému sudcovi. Na rozhodnutie o odňatí veci vecne a miestne príslušnému súdu a jej prikázanie na ďalšie konanie inému súdu toho istého druhu a stupňa podľa § 23 Trestného poriadku musia vždy existovať dôležité dôvody, ktoré svojím významom a závažnosťou odôvodňujú výnimku z ústavnej maximy - práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi. Medzi dôležité dôvody okrem iného nepochybne patrí aj požiadavka zabezpečenia spravodlivého procesu vykonaného nestranným súdom. Záruku, že vo veci bude konať nestranný súd, poskytuje obžalovanému článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Z tohto článku okrem práva na určitú kvalitu spravodlivého procesu vyplýva aj právo na nestranného sudcu. Nestrannosťou treba rozumieť absenciu predsudkov alebo predpojatosti. Nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, čo znamená, že je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. je potrebné zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu prezumuje až do predloženia dôkazu o opaku (Piersach v. Belgicko - rozsudok ESĽP z 1. októbra 1982). Objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa vonkajších objektívnych skutočností. Platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký objektívne javiť v očiach strán. Objektívne hľadisko je založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu. Spravodlivosť nielenže má byť vykonaná, ona sa musí aj javiť, že je vykonaná (Delcourt v. Belgicko - rozsudok ESĽP zo 17. januára 1970, Saraiva de Carvalho v. Portugalsko - rozsudok ESĽP z roku 1994). V prípade, ak sa vecnými a relevantnými argumentmi nepreukáže absencia predsudkov alebo predpojatosti procesne činných sudcov, v tomto prípade namietaných všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne, potom nie je možné vysloviť, že sú u nich dané predpoklady na zaujaté konanie a rozhodovanie, a tým existencia dôvodu či dôvodov na ich vylúčenie. Konkrétne dôvody, pre ktoré je sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, sú uvedené v ustanoveniach § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku. Z predloženého spisu nevyplývajú dôvody na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne v zmysle § 31 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamil pozornosť na skúmanie dôvodov na vylúčenie sudcov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu pochybnosti o nezaujatosti pre ich pomer k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre ich pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky však nezistil žiadny dôvod na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný V. K. v konečnom dôsledku žiadnu takúto skutočnosť konkrétne nenamietal a len vo všeobecnosti poukazoval na svojvoľné a nezákonné konanie všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne, ktoré

nijakým spôsobom konkrétne neodôvodnil. Z týchto skutočností samých o sebe ako ani z vyjadrení sudcov dotknutého krajského súdu však nevyplýva ich zaujatosť (č. l. 686 spisu). Takýto stav vylučuje možnosť úvah o odňatí veci Krajskému súdu v Trenčíne. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení všetkých okolností prípadu teda konštatuje, že neexistujú žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu zo zaujatého konania a rozhodovania sudcov Krajského súdu v Trenčíne a nezistil žiadne skutočnosti čo i len naznačujúce absenciu nestrannosti a zaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne, pričom len predpokladaný subjektívny názor obžalovaného o možnom narušení objektivity rozhodovania súdu a to bez priliehavých relevantných argumentov, nemôže byť dôvodom na vylúčenie sudcov z konania, tak ako to predpokladá ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného poriadku, a teda ani dôležitým dôvodom na odňatie veci. Na podklade týchto skutočností možno preto konštatovať, že Najvyšší súd Slovenskej republiky doposiaľ nezistil žiadny dôležitý dôvod, ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému Krajskému súdu v Trenčíne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zároveň nezistil žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by Krajský súd v Trenčíne nemohol rozhodnúť o sťažnosti obžalovaného V. K. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/91/2016, z 31. októbra 2017. Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.